

Det hellige i kryssild

Muslimer skyr bildet som uttrykk for Gud. For dem er Gud for hellig til å gjengis i menneskets bilde. Skriftegnet er i stedet blitt hjertet av islams kunst.

I vesten, derimot, står det hellige lavt i kurs på verdibørsen. Ekteskapsløftet er ikke hva det var. Heller ikke livets ukrenkelighet. Med loven i ryggen driver hollandske leger aktiv dødshjelp og tar årlig et av over 2000 mennesker. Her hjemme aborteres hvert år ca. 14 000 fostre. Vesten befinner seg i en ny istid, hevder en russisk filosof. Materialismen gjør oss iskalde og vi setter ting foran mennesker.

Skal et flerkulturelt samfunn fungere, trengs det varme hjerter, innlevelse og respekt. Mangel på forståelse for hva som er hellig for andre, kan føre til katastrofe. Det skjedde i Holland nylig da en fanatisk muslim etter en provokasjon tok livet av filmskaperen Theo van Gogh.

Det hellige blir misbrukt av fanatikere og fortrent av snusfornuften. Det hellige holder mennesket på dets plass i skaperverkets rangorden. Bevisstheten om det vi ikke vet, forviser vår viten til en mer beskjeden rolle. Vår klodes problemer, forurensning til vannmangel og AIDS, viser at vi ikke har kontroll. Men det allmektige mennesket har ikke behov for det hellige. Det har bare ydmykheten.

Ærefrykt for livet! var appellen fra humanisten Albert Schweitzer. Det er en utfordring som rammer både den troende muslim og det sekulariserte vesten. De livsfientlige kreftene er sterke i begge leire.

"Ære være Gud i det høye, og fred på jorden blant alle dem som hans nåde hviler over," sang englene den første julekvelden. Det budskapet utelukker ingen. Alle har vi et kontaktpunkt til det hellige i oss. Det kan gi lys til alle som er åpne for det.

JJW

Muslimske brobyggere

Britisk/pakistansk imam besøker Oslo

Friendebilder er farlige. I vesten forsterkes de hver gang en ny terrorhandling knyttes til islam, i den muslimske verden hver gang vestlig overmakt ydmyker den svakere. Verden har behov for brobyggere og to av dem, Abduljalil Sajid og hans kone Jamila besøkte Oslo en uke i oktober, invitert av IC. Dr. Sajid er imam i Brighton Islamic Mission, og en av initiativtakerne til Etniske Minoriteters Råd, der 58 etniske grupper i Storbritannia er representert. I 2001 var han utsending til toppmøtet av muslimske ledere i Indonesia, og han er en av grunnleggerne av The Standing Conference of Jews, Christians and Muslims (JCM) i Europa. Jamila Sajid arbeider som familierådgiver.

I Oslo ledet han fredagsbønnen i byens eldste moské, Islamic Cultural Centre, hadde et timelangt møte med Stortingets kommunalkomiteé, talte i statsminister Bondevikes nærvær til et ungdomsforum for tro og verdier, og hadde en samtale med Oslos biskop. En pakistansk familie inviterte de to gjestene fra England til å møte 12 venner og en imam i sitt hjem. De ble også vist rundt i bydelen Holmlia der det bor mange innvandrere. 10 ledere fra moskéer i Oslo, blant dem 3 imamer kom til en middag med ekteparet Sajid og deres vertskap i ICs hus i Oslo. Halal-kjøttet til middagen var en gave fra en norsk-pakistaner. Den tidligere lederen for Islamsk Råd i Norge, Kebba Secka, innledet og fortalte om IC's arbeid. Samtalen etterpå munnet ut i et felles ønske om mer kontakt og samarbeid.

Ekteparet Sajid har erfaring som brobyggere. Da han først kom

til England for å studere i 1972, ble han dypt skuffet over det engelske samfunnet. "Jeg opplevde absolutt ensomhet," sa han. "På toget gjemte folk ansiktet bak avisene. På universitetet kjente jeg ingen og alle hadde hastverk. Nettene var kalde, våte og mørke." Et oppslag på universitetet ga navnene på engelske familier som ville ha utenlandske studenter som gjester i julen. Sajid meldte seg og ble henvist til en familie med 11 barn, ingen TV og ingen bruk av alkohol! Julen hos dem ble et vendepunkt. "Jeg innså at ikke alle englendirere var så selviske og umoralske som jeg hadde innbilt meg," sa han. Hans kone Jamila kom over til England, og sammen besluttet de å gjøre brobygging mellom etniske grupper og religioner til sin prioritet.

I Brighton begynte de med å arbeide for en ny forståelse mellom pakistanerne, inderne og bengalerne i byen. Ett resultat var det etniske rådet. Et annet var en dialog med politiet som skapte tillit. En dag ble imam Sajid oppringt av statsminister Tony Blair. Han hadde hørt om den

Forts. side 2

Statsminister Bondevik og imam Sajid under møtet i Forum for tro og verdier i Stortinget.

Forts. fra side 1.

positive utviklingen i Brighton, og ba om å få et møte med dem som sto bak. 80 personer var ventet til møtet men 650 kom! Det ble en lang og dypt pløyende samtale. I dag er imam Sajid en av den britiske regjeringens rådgivere i minoritetsspørsmål.

På et møte i IC's hus kom han med følgende råd til innvandrere: Kom sammen fra ulike etniske grupper og bli enige om en eller to saker dere skal fremme overfor myndighetene. Ha kontinuerlig dialog med dem og ha tålmodighet! Ikke misbruk systemet. Vær ærlige! Ofte vet ikke myndighetene hvem de skal snakke med så velg ut noen talsmenn, gi dere selv et 'ansikt'.

Avisen NGO Times som utgis på urdu, skrev etter besøket at '(MRA) Initiatives of Change gjorde en utmerket innsats for å tilrettelegge kontakten mellom imam Sajid og muslimer i Norge.' Avisen skrev at det ble arrangert temadager og en lang rekke islamske samfunn var invitert. Møtet med gruppene ble avsluttet med et stort måltid. I sine taler la imam Sajid vekt på de voksnes ansvar i forhold til barns framtid og deres oppdragelse. De må læres til å være arbeidsomme og ærlige. Han sa at verden ikke kan gjøres levelig med hat. I stedet må vi fremme fred, vennskap og kjærlighet.

I et intervju 13.10. med overskriften 'Imam med Jesus-fokus' skrev Vårt Land at imam Sajid møtte statsminister Bondevik og talte til unge ledere i Forum for tro og verdier. I intervjuet framholdt Sajid bl.a. at trossamfunnene har en sentral rolle i å samarbeide med myndighetene. Han mente det er trossamfunnenes plikt å skape håp i motsetning til fortvilelse. 'Mennesker er blitt gitt kraft til å forandre seg, til å ta egne valg – gale eller riktige. Hvis vi søker ledelse fra Gud ved at vi ønsker å bli en del av Guds plan, da vil vi skape fred, ikke kaos,' sa han.

Jamila Sajid (i midten) sammen med norsk-pakistanere i IC's hus i Oslo.

Ikke religionsblanding, men samarbeid

Skapelsesfortellingen i første Mosebok gir Gud mennesket beskjed om å fylle jorden og 'legge den under seg', eller kanskje like godt oversatt: Bruke jorden, ta vare på den, forvalte den. Vi oppfatter det som en ordre gitt til alle mennesker uansett hvor de bor og uansett religion.

Til denne prosessen har alle FN's nasjoner forpliktet seg, enten vi er hinduer, muslimer, jøder, buddhister, kristne eller hva det måtte være. For dette målet er vi samarbeidspartnere, "Guds medarbeidere" i hans store skapelsesprosjekt.

Vi kristne har antakelig lært at det er forbi med den tiden da vi tredde vår tro ned over hodene på folk, om nødvendig med sverd og lanse, slik det for eksempel skjedde under middelalderens skandaløse "korstog". På dette punkt har Martin Luthers lære om 'de to regimenter' tatt vare på viktige sannheter: Myndighetens oppgave er å fremme gode lover til vern om alle borgere, og opprette uavhengig politimakt til å gripe inn når det trengs. Slik må det være, enten vi taler om Rwanda eller India eller Pakistan eller Norge. Men troen skal utbres på annen måte. Vårt redskap er ord og overbevisning, i praksis forent med kjærlighet, rettferdighet og omsorg på alle plan.

I samarbeidet med mennesker med alle slags religioner og livssyn, kunne man hevde at vi må gå stille i dørene med vår egen tro, for ikke å støte noen. Men vår tro er der jo og det store behov er mennesker som erkjenner at vi er forskjellige, men likevel finner glede i å samarbeide. Ingen er tjent med at vi glemmer bort vår tro. Gud er en kraft som støtter oss i vårt

arbeid med å virkeliggjøre hans gode plan med vårt liv og med verden. Gud har selv skaffet oss en plass ved sitt bord. Vi trenger ikke betale for oss ved å løfte oss selv opp etter håret. Det er det radikale og enestående ved Jesu Kristi evangelium. Og det frigjør oss også til å rekke ut en hånd til forsoning med våre medmennesker på andre siden av de grenser vi er mestere i å skape. Dette er en gave å formidle til alle.

Samarbeidsprosjektet er å ta vare på jorden. Men det er aldri tale om religionsblanding eller å finne en slags 'fellesreligion'. Det skrikende behov i dag er å virkeliggjøre globale etiske 'kjøreregler', for eksempel formulert gjennom 'de fire absolutter': absolutt ærlighet, renhet, kjærlighet og uselviskhet, med vilje til personlig forandring som et viktig element. Dette kan vi slå fast. Men vi trenger mer enn kunnskap om hvordan det burde gjøres. Vi trenger møteplasser hvor vi mennesker hjelper hverandre til å virkeliggjøre våre drømmer, slik vi for eksempel har det i verdenssenteret i Caux.

Det er fremdeles en lang vei å gå. Det er høye fjell og store hindringer å rydde av veien. Og det er et stort kall for kvinner og menn med mot til å gå nye veier!

Inge Mannsåker, sokneprest

IC VERDEN RUNDT

Jordan: Prins El-Hassan bin Talal tok imot en IC-gruppe på tre fra Egypt, Palestina og Storbritannia. Prinsen deltok på verdenskonferansen i Caux sist sommer og har tatt initiativet til en dialog mellom muslimer og ikke-muslimer i Jordan.

Kina: Chinese Association for International Understanding var i september vertskap for en sveitsisk IC-gruppe. Under det ti dager lange besøket hadde gruppen møte med studenter på Universitetet for Utenlandsstudier, de møtte representanter for utenriksministeriet og hadde samtaler med CAFIU om den fremtidige kontakten mellom dem og IC.

India: Vallabh Vidyangar, et utdannelsessenter med 34 høyskoler i Nord-India, har tilbudt 10 stipendier til ungdom fra Kashmir etter at en internasjonal IC-gruppe besøkte senteret i mars. 7 kashmirer har hittil begynt på studiene.

Kambodsja: I Phnom Penh og Battambang møtes lokale IC-grupper to ganger i måneden. De beretter om forandringer i egne liv: En student skrev brev til sin far, som han ikke hadde hatt kontakt med på 15 år. En kvinne sendte tilbake en ganske stor sum penger hun feilaktig hadde mottatt fra en forretning. I Battambang har to besluttet å arbeide heltid for IC uten vederlag.

Sør-Korea: Den engelskspråklige dagsavisen Korea Times hadde 3. oktober et intervju med Cornelio Sommaruga, sveitsisk leder av IC's internasjonale paraplyorganisasjon, i forbindelse med hans besøk i Korea.

Samoa: Statsminister T. S. Malielegaoi, åpnet 20.10. en 4 dagers IC-konferanse med deltakere fra 8 land og tema: 'Som jeg er, slik er min nasjon. Forandring begynner med meg selv!' Samoas TV sendte innslag fra konferansen to ganger daglig.

Sør-Afrika: 9 – 17. oktober var det treningsleir for 30 unge afrikanere fra 8 land. I programmet inngikk studier av afrikansk historie, samtaler om å ta ansvar, ta standpunkt mot bestikkelser, løse konflikter samt andre relevante emner. Kurset er en del av "Clean Africa"-kampanjen som IC har lansert i flere afrikanske land.

Kongo: 60 kongolesere har fått i oppdrag regjeringen å forberede en fredsprosess i området rundt Afrikas stor sjøer. 15. oktober i Kinshasa fikk hele gruppen se filmen om Irene Laure, en fransk kvinne som bidro til fransk-tysk forsoning.

Argentina: Gente Que Avanza er et program der ungdom får trening i ansvar gjennom å sette opp og turnere med en musikkrevy. Gruppen har arrangert møter for 16-17 åringer i Buenos Aires og omegn og delt hva de selv har lært om indre frihet, selvkontroll og vennskap.

USA: Et møte med rapportering fra sommerens konferanser i Caux fant sted i Washington DC nylig. Blant talerne var adm. direktør i de amerikanske mais-dyrkernes forbund, en professor i jødisk teologi og en kinesisk medisinstudent.

Forts. side 4.

Integrering gjennom jobb

Flyktninger som får opphold i våre land, har ofte problemer med å komme inn i arbeidslivet. Kulturforskjellene er store og utdanningen ofte svak. Her er historien om en somalier som hjelper andre innvandrere til å få jobb og bli integrert.

Ahmed Hussien Egal kom som flyktning fra Somalia til Sverige 1986. Han kom rett fra borgerkrigen og alt han eide var klærne han hadde på seg. Av yrke er han jurist og hadde jobbet i bank tidligere. Bare to uker etter ankomst hadde han jobb som renholder på Stockholms sentralstasjon. Der så han unge somaliere som drev omkring uten noe å gjøre. Somaliere er den gruppen innvandrere som har vanskeligst for å få seg jobb. Det er 20 000 av dem i Sverige og de fleste lever på offentlig stønad og blir aldri helt integrert i det svenske samfunnet. Egal oppdaget at arbeidsformidlingen ofte skrev på somalieres papirer: 'Kan ikke ansettes'. År av venting på oppholdstillatelse, dårlig språk og for høye krav til teoretiske kunnskaper blokkerer ofte muligheten til jobb i Sverige.

Ahmed Egal.

Egal innså snart at det avgjørende for menneskers selvrespekt er å få en jobb og forsørge seg selv. Han bestemte seg for å starte yrkesrettede kurser for innvandrere i Rinkeby, en bydel i Stockholm der det bor et mangfold av etniske minoriteter og der arbeidsløsheten er over 50%. Egals modell er å lære opp unge innvandrere til yrker der det er mangel på arbeidskraft og der arbeidsgiverne ser etter folk.

Etter en lang rundgang til offentlige kontorer hadde han støtte for sitt prosjekt og 1996 var Center for Kunnskapsutveikling i gang i Rinkeby. Siden da har Ahmed Egal laget kurser for bygningsarbeidere, renholdere, pleiere til eldreomsorgen, lagerarbeidere og butikkmedhjelpere. Med støtte fra fagforeninger og arbeidsgivere skal han i gang med utdanning av håndverkere, som det er stort behov for. De første årene var kursene rettet mot soma-

liere, siden har mange andre kommet til. Kursene lages i samarbeid med arbeidsgivere som inviteres til skolen og møter elevene. Det fører ofte til praksisplass og lærlingkontrakter. På disse årene har over 200 innvandrere fått fast jobb takket være skolen.

Anerkjennelse

For dette arbeidet har Egal høstet anerkjennelse og i fjor fikk han Stockholm bys prestisjetunge Nelson Mandela-pris for sitt arbeid. Det er fortsatt mange hindre som må overvinnes. Egal slåss med byråkratiet og mener at myndighetene ikke tenker langsiktig nok. Skolen har spart byen for 5-7 millioner kroner hvert år gjennom å få folk i arbeid. Likevel er finansieringen bare prosjektbasert og derfor usikker. Han mener det mangler nytenkning i den svenske integrasjonspolitikken og tror at alt for mange innvandrere blir passive og gir opp håpet om jobb.

- Gjennom alt dette har jeg lært hvor viktig det er for oss innvandrere å være positive dersom vi vil at folk skal høre på oss. Mange av oss kommer hit med traumer, bitterhet og hat som bagasje. Da jeg ble kvitt mitt hat mot den jeg hatet mest, fant jeg ny frihet og krefter til å ta på meg det arbeidet jeg følte jeg var kallet til. I min kamp med byråkrati og sektortenkning, prestisje og maktlyst føler jeg av og til at jeg stanger hodet mot veggen. Da har min beslutning om ikke å bli bitter reddet meg.

Nylig ble Ahmed Egal bedt om å være styremedlem i et av de nasjonale partiene. Til alles overraskelse sa han nei takk. Hans venner kunne ikke begripe at en innvandrers sa nei til en slik mulighet til politisk karriere og god økonomi. - Politikk er ikke mitt kall, sier han. Ofte har jeg stått i situasjoner der noen ville kjøpe meg. Jeg er ikke til salgs, heller ikke den måten å leve på som jeg har lært gjennom Initiatives of Change/MRA. Ved siden av mitt arbeid i Sverige, er jeg forpliktet til arbeidet for forsoning og gjenreising av mitt hjemland Somalia. Etter 14 år er vi nå endelig på vei til å få en regjering i landet der jeg ble født.

SEJ

Sakset

Utilgivelige overgrep får lange følger: Slik Vesten ennå bearbeider 2. verdenskrig. Slik Balkan i dag sliter med tragedien i Bosnia/Kosovo. Og vi kan tilføye 11. september, USA, Afghanistan og Irak. Alle sliter de i gjengjeldelsesaksjonenes spiral. Skal man ut av hevners kjedereaksjon, må vi tilgis for å befris. Ordet tilgivelse inneholder det å gi. Bare gjennom stadig å forlates, ved å gjensidig avlastes og forløses, forblir vi frie i verden. Redaktør Truls Lie i *Le Monde Diplomatique*, oktober -04.

Det moderne Tyskland er nesten unikt blant Europas nasjonalstater fordi en ureflektert nasjonalistisk holdning har vært umulig. Den enkle nasjonale selvgoðheten som er normen i de fleste land, har vært et forbudt område for tyske intellektuelle og forfattere. Denne selvkritiske holdningen har gitt Tyskland moralsk og intellektuell rensing. Henrik Berggren i *Dagens Nyheter*, Stockholm, 9.11.04

I et langsiktig perspektiv er Kina, i likhet med Asia som helhet, i ferd med å finne tilbake til sin førkoloniale historie og gradvis ta tilbake den plassen det hadde før 1800, da Kina befant seg i hjertet av verdensøkonomien med planetens mektigste håndverksindustri. Før 1800 var handelen mellom kinesere, indere, japanere, siamesere, javanesere og arabere av langt større omfang enn handelen innad i Europa. Europas globale dominans førte i løpet av 1800-tallet til en nesten komplett avvikling av Indias industri, og en delvis industriavvikling i Kina. Philip Golub i *Le Monde Diplomatique*, Paris oktober -04

Vi kan ikke tillate oss skattesnyteri og fusk med sosialstønad. Vi må konsentrere oss om dem som ikke klarer å hjelpe seg selv. Med ærlighet kunne vi ikke bare redusere (stats)gjelden men vi kunne

senke skattene. Det er en finansministers drøm.

Tysklands finansminister Eichel (SPD), *Frankfurter Allgemeine Zeitung* 22.09.04

I en verden hvor ideologier og nasjonaliteter har mistet sin kraft, står religionen igjen som den eneste kilden til å bevare identitet under globaliseringens trykk.

Forfatteren Amin Maloof, Libanon i boka *"In the name of identity"* 2004.

Denne vesle boken er nok den jeg hadde gitt i gave til en som vakler i troen, som sliter med kristne lederes fobiske opptatthet av homofili og kvinnelige prester, eller det ondes problem. ... Tutu henger seg ikke opp i diskusjoner om tolkning av skriftsteder. Isteden fokuserer han på Guds kjærlighetsforhold til oss mennesker og hvordan Han forvandler (transfigurerer) verden gjennom oss.

Jan Speed i en omtale av Desmond Tutus nye bok: *Gud har en drøm – En visjon for vår tid*. *Vårt Land* 15.09.04

Nye retningslinjer for ambassadene skal hindre dem i å oppfordre norske bedrifter til å drive med korrupsjon. 'Vi er i ferd med å utarbeide en instruks overfor ambassadene, slik at det ikke skal være tvil i slike saker,' sier statssekretær Olav Kjørven i Utenriksdepartementet til Dagbladet. Torsdag skrev avisa at fire av ti norske eksportbedrifter har betalt bestikkelser i utlandet og at flere norske ambassader anbefaler norske bedrifter å følge lokal praksis, selv om det innebærer metoder som ikke er tillatt i Norge. *Vårt Land* 27.11.04

Vi må på en måte bære alle muslimers synder på våre skuldre. På den annen side kan vi ikke se bort fra at de aller fleste terrorhandlinger de siste årene er begått av muslimske ekstremister. Derfor må vi feie for vår egen dør. Det er bare på den måten vi kan endre folks negative holdninger til muslimer i vesten. Derfor blir lørdagens markering så viktig.

NRK journalist Noman Mubashir, *Aftenposten* 01.12.04

Forts. fra side 3.

Tyskland: *Personalführung*, et fagtidskrift for personalledelse, omtalte utgivelsen av boka *Moral Capitalism* skrevet av Stephen Young, den amerikanske lederen av Caux Round Table (CRT). Tidsskriftet beskriver Caux Round Table som et 'nettverk av toppledere innen næringslivet som mener at næringslivet må ta like meget hensyn til prinsipper som til lønnsomhet.'

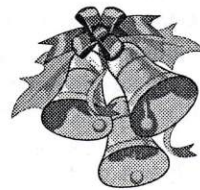
Japan: Den 19. CRT-konferansen fant sted 22-24. oktober i det japanske industriforbundets gjestehus ved foten av Fuji fjellet. 116 personer fra næringslivet rundt i verden var kommet samme for å drøfte hvordan næringsliv kan finne en balanse mellom hensynet til fortjeneste og sosialt ansvar.

Storbritannia: Michael Henderson, forfatter av boka *Forgiveness – Breaking the Chain of Hate*, ble intervjuet av lokalradioen Faza i Nottingham. Intervjuren var imam dr. Musharaff Hussain, som sammen med en kollega ble sendt til Irak av Islamsk Råd i Storbritannia for å forhandle om gisselet Ken Bigley's frigivelse. Imam Hussain deltok i sommer i konferansene i Caux, Sveits.

952 treff -

var det i oktober måned på ICs norske hjemmeside:
<http://www.initiativesofchange.no>

Ny Verden ønsker leserne
Gledelig Jul og
et Godt Nytt År.

Ny Verden vil fremme en forandring i både menneskers holdninger og samfunnsforholdene, bygget på absolutte moralnormer og forankret i den kristne tro. Samtidig står bladet for dialog, samarbeid og respekt for mennesker uansett tro eller politisk ståsted. Ny Verden beretter om et globalt arbeid som er åpent for alle og om brytningen mellom godt og ondt som foregår i alle mennesker og nasjoner.

UTGIVER: Initiatives of Change, tidl. Moralsk Opprustning/MRA • Postboks 3018, Elisenberg, 0207 Oslo.
Tlf. 22 55 94 30 • E-post: post@initiativesofchange.no • www.initiativesofchange.no • Bankgiro: 6030.05.08831
ANSVARLIGE: Sturla E. Johnson og Bjørn Ole Austad.